

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici a 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Românii din Macedonia

și
Războiul Greco-Turc.*

Dela cele dintâi incursiuni ale bandelor grecești în Macedonia, și apoi în tot timpul războiului greco-turc, Românii sau Armânii, sau în fine Valahii (cum îi numesc încă mulți străini) din Macedonia și Epir, adică din Turcia-europeana de astăzi, au luat armele alături cu Turcii și au luptat contra Grecilor.

Înainte de a căuta să explicăm acest fapt, vom cita câteva cazuri din războiul greco-turc, unde Românii au luptat vitejește în contra inamicului care invadase patria.

În luna trecută ziarul „Neue Freie Presse” a dat știrea — primită din Constantinopol — că mai multe notabilități din Macedonia (Kuşo-Vlahi) au propus, într-o telegramă adresată Sultanului, formarea pe cheltuiala lor, a unui corp de voluntari dela 8—10 mii oameni, ca astfel să poată arăta devotamentul lor către suveran. Sultanul le-a exprimat mulțumirile sale pentru această probă de patriotism și a declarat că la nevoie va face uz de această ofertă.

Armânii însă odată hotărâți au intrat în multe locuri în foc. Astfel în Epir un Armân, Tego Jani, un tiner de 20 ani, eșit abea de un an din gimnaziul român din Bitolia, în fruntea a 100 de Armâni a luptat alături cu Turcii și Albanezii și a distrus banda negatului român Taki, șeful insurgenților din partidul grec dela Paltin.

La începutul ostilităților între Greci și Turci, o bandă de 2000 voluntari Greci au făcut o incursiune pe teritoriul Macedoniei prin Perlianza spre Turia și au ocupat Cinghinea, Paltinul, St. Ilie și Cacoplevri, toate sate armânești de pe graniță, pe care le-au pradat.

La apropierea bandei grecești de Turia, (comună armânească de vre-o 2000 locuitori), Armânii s-au format în corp de voluntari și sub conducerea lui Dimitrie Ciacă, au eșit într-o întimplare Grecilor împreună cu 35 soldați gendarmi Turci, cari se aflau în Turia. Bătăia s'a dat între Turia și Paltin și banda grecească a fost aruncată peste graniță cu mari pierderi. Din acel moment nici o altă bandă de voluntari n'a mai îndrăznit să facă incursiuni prin acea parte.

Eată și extracte din mai multe scrisori ce au fost publicate în ziarele din România, trimise din partea locului. Din o scrisoare a lui Ciacă:

„Mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a dat curaj și toată lumea laudă urmarea noastră și curajul. Din noi nici unul n'a fost rănit. Pe lanachi numai căciula i-a rupt glonț. Ear' eu, din norocire, nenumărate gloanțe au trecut peste mine și am stat tot în picioare, preumblându-mă prin tabără și încurajând pe ostași. Nimic nu ne pasă nouă acum, ci ne gândim la lucrarea noastră de-ameruntul, că ea este de mirat. Au adus mari pierderi revoluționarii; nimica nu lăsa neferit.”

Din o scrisoare a unui domn Hondrozom:

„Oamenii cari au venit azi din Turia adevărate și confirmă îmbucurătoarele știri ce s'au auzit despre Românii de acolo, cari sub conducerea lui Dimitrie Ciacă, au dat cel mai mare ajutor Turcilor, luptând ca niște lei contra bandiților și aruncându-i în modul cel mai strâns, peste graniță. Fără Ciacă, Turia era să fie ocupată de Greci.”

Tot despre vitejeasca purtare a Turienilor, scrie și Coyan din Ianina:

„Ciacă face minuni în Turia. El a luptat vitejește contra Grecilor.”

În o corespondență din Ianina dela 10 Maiu n., publicată în *Tribuna* de Sâmbătă, găsim următoarele fapte:

„Toți chirigii români din părțile grebenei, în număr de mai multe sute, s'au an-

gajat cu transportul proviziunilor și munițiilor armatei turcești dela Sorovicevo (gară, Salonic — Monastir) pentru Cardia (în fundul Tesaliei).

„Pe fiecare zi sosesc la lanina chirigii Români cu proviziune, munițiuni pentru armată, din toate părțile: Monastir, Grebena, Valuno, Megidie etc., etc.”

Și mai la vale.

„Guvernul otoman este foarte mulțumit de locuitorii din Laca Suli, cari au refuzat de a ajuta pe Greci, luptând în contra Turcilor, precum și de Arumânii Epirului, cari au dat încă odată dovadă clară de supuși fideli ai M. S. Sultanului nostru.”

Cum vedem din aceste câteva fapte, pe cari le avem la îndemână dar' cari sînt cu mult mai numeroase, Arumânii din Turcia au luptat vitejește și au ajutat armata turcească în contra Grecilor.

Cum se explică acest fapt? Cum se face, că Românii preferă să rămână supuși credincioși ai Sultanului, decât să se potrivească la promisiunile și îndemnurile Grecilor de a se rescuși în contra dominației otomane? Cum se face, că Arumânii iau armele contra Grecilor, cari sînt creștini?

Răspunsul este ușor de dat și înțeles dela sine:

Grecii voesc și lucrează pe cât pot la desnaționalizarea Românilor, adică la elenizarea lor, pe când Turcii lasă pe Români să se desvolte în spiritul lor național.

De vre-o 30 de ani conștiința națională a Arumânilor din Turcia a început a se desvolta; și ei n'au dușmani mai vajnici ca în elementul grecesc. În trecut Arumânii din Turcia au contribuit mult timp la întinderea elenismului; ei au luptat ca niște eroi la independența Greciei precum și la desvoltarea ei culturală și națională. Dl V. Berard, un francez filoleen declarat, atât în scrierea sa partitoare elenismului: „*La Turquie et l'Hellénisme contemporain*” cât și în ultimul său studiu „*La Macédoine*” publicat în „*Revue de Paris*” (15 Martie — 1 Maiu 1897) nu se poate opri de a arăta ce pierdere mare este pentru elenism desvoltarea conștiinței naționale la Arumâni, numind pe Arumânii „mari binefăcători ai elenismului” și spunând că aproape toate monumentele din Atena, Academie, Observator, Politehnieon etc., au fost făcute de Arumâni. De asemenea toți donatorii celebri, ale căror legături și daruri au ajutat statul și comunitățile grecești, au fost Români macedoneni.

Azi însă nu mai e tot așa. Arumânii din Macedonia s'au deșteptat, au văzut, că au servit ca coadă de topor și vor să trăiască viața națională românească. Natural, că Grecii s'au alarmat și au început a persecuta elementul arumânesc prin puterea bisericești grecești.

Grecii de mult visează un mare imperiu grec, care se va întinde mai cu seamă peste Macedonia. În acest scop ostilitățile începute în Creta, voiau să le termine victorioși prin cucerirea deocamdată a unei bune părți din Macedonia și Epir. Se zice chiar, că chestiunea Cretei a servit mai mult ca un pretext pentru a se purta războiul în Macedonia.

Grecii însă în visul lor de a-și întinde dominațiunea în Macedonia, nu pot fără a nu desnaționaliza popoarele azi existente în Macedonia și care n'au interese comune cu elenismul.

În Macedonia sînt Români, Bulgari, Sârbi, Albanezi etc., cum vedem o provincie poliglotă. A revendica Macedonia pentru elenism este o încălcare fățișă a celorlalte naționalități.

De aci ostilitatea Românilor în contra Grecilor. Incontestabil, Grecii sînt superiori Turcilor și ca civilizație și ca organizare de stat și ca idei și pe de-a supra sînt și creștini, așa că din aceste puncte de vedere eliberarea Macedoniei de sub jugul turcesc ar constitui un mare

progres. Dar' Grecii au o singură parte periculoasă pentru naționalități și în special pentru Români: este panelenismul, întru cât vor să-l realizeze și pe contul lor. Românii preferă, să trăiască sub dominațiunea turcească dar' cu garantarea naționalității lor, decât sub un regim superior în civilizație, dar' care ar contribui la desnaționalizarea lor.

Cine cunoaște situațiunea religioasă creștină ortodoxă a supușilor otomani din Turcia, acela poate să-și dea seamă că persecuții și miserie au îndurat Românii dela Greci. A se oficia românește în o biserică, este cea mai mare crimă în ochii Grecilor.

Așa stînd lucrurile, Românii din Macedonia sînt supuși fideli ai Sultanului, își iubesc patria și când inamicul o încalcă, ei iau armele să o apere cu prețul sîngelui.

Sultanul le-a dat concesiuni și le va mai da încă. Astfel de sărbătorile Paștilor preoții din Bitolia au oficiat și românește, ceea-ce nu s'a întîmplat nici odată. Un metropolit român a fost instalat la Constantinopol și a inaugurat în mod solemn capela română cîntînd liturgia în românește....

În emanciparea religioasă a Românilor de Greci, este salvarea naționalității lor. Eată de ce Românii cer concesiuni mai cu seamă pe terenul religios. Dar' o acțiune tot așa de folositoare și care a dat în scurt timp rezultate uimitoare pentru naționalitatea arumânească din Macedonia este acțiunea culturală a școalelor române.

Azi sînt în Macedonia vre-o trei gimnazii și vre-o 20 școale primare românești. Din școalele românești a eșit o pleiadă de buni Români, conștii de naționalitatea lor, cari luminează masele românești și le face atente asupra pericolului elenismului.

După aceste câte va scurte lămuriri, ne explicăm în de ajuns de ce Românii din Macedonia au luat armele contra Grecilor.

În purtarea Grecilor este ceva asemănător cu purtarea Maghiarilor. Ca și acestia, Grecii vin cu frase mari de civilizație de umanitarism, de creștinism, dar' și cu gânduri perfide de desnaționalizare. Așa au făcut Maghiarii la 48 și continuă a face și azi. Așa au cercat să facă și Grecii.

Ori-câte păcate ar ave imperiul turcesc și Sultanul, Românii sînt mulțumiți, că naționalitatea lor e garantată. Arumânii din Macedonia, ca și frații lor din Regat și din Transilvania au dovedit, că sînt un element de ordine, serios, și că îndată-ce nu sînt încălcați în naționalitatea lor, sînt cei mai devotați supuși ai statului, căruia aparțin.

Vor fi avînd Grecii dreptul lor la Creta, căci Creta este grecească și *Tribuna* a primit cu simpatie revendicarea Grecilor pentru Creta, dar' n'au dreptul la Macedonia, căci Macedonia nu e grecească, Macedonia e poliglotă și nu putem admite revendicări nedrepte cu desnaționalizarea naționalităților negrecești.

În ultimul război greco-turc, Românii și-au apărat naționalitatea lor amenințată de grecism.

Ei au dovedit încă odată lealitatea, patriotismul sincer, devotat, al elementului românesc, când naționalitatea sa, comoara cea mai scumpă, îi este garantată și desvoltarea lui firească nu este amenințată.

Bine ar fi să-și însemne și Maghiarii acest adevăr, dovedit de nou de către frații nostri din Macedonia și să tragă învățătură din el.

Sibiu, 25 Maiu n.

Convocarea delegațiilor. Se da ca sigură știrea, că delegațiunile vor fi convocate abia la toamnă în sesiunea ordinară, ear' parlamentul maghiar își va termina lucrările urgente până la Rusale, când apoi va lua vacanță până la toamnă.

După o muncă atât de obositoare petrecută în o perfectă nelucrare părinții patriei merită sigur o lungă recreare.

„Drapelul”. Acesta este titlul noului organ național-liberal apărut la 10/22 Maiu în București, din al cărui program reproducem următoarele pasaje:

„Ca organ Național-Liberal nu putem încheia această scurtă expunere de vederi fără să zicem cum înțelegem să justificăm față cu conaționalii noștri ori unde s'ar afla ei, titlul nostru de Naționali.

„Dacă viața statului nostru este despărțită de a multor Români, nu tot așa este și cu privire la viața națională românească. Nu numai pentru noi Români, ci pentru cele mai multe naționalități, viața politică nu se confundă absolut cu viața etnică; și totuși nimeni nu blamează pe Germanii, pe Italianii din toată lumea, că se ajută unii pe alții în manifestările vieții lor naționale, că au oare-cum o viață etnică comună.

„Pentru-ce oare ceea-ce se găsește firesc la alte națiuni, nu s'ar privi ca firesc la Români?”

„Înțelegem a usa de un drept natural, când ne interesăm de toate manifestările vieții etnice a Românilor de pretutindeni. Înțelegem asemenea a ne îndeplini o datorie către noi înșine, când favorisăm tot ce poate contribui la cultura limbii române, la apărarea ei de copleșiri străine. Înțelegem a ne îndeplini aceeași datorie, când însoțim pe conaționalii noștri cu urările noastre în silințele ce fac spre a-și păstra locul, la care au dreptul alături cu alte naționalități.

„Departate de noi ideile de a turbura liniștea statelor, ce au Români printre populațiunile lor. Dorim din contră, ca Românii să urmeze a fi și în viitor precum au fost în trecut, supuși cei mai credincioși ai statelor, din cari fac parte; dar' ne place să vedem gelași de a-și păstra rangul între națiuni, și neatinș caracterul distinctiv al gîntii lor.”

Noul organ va reprezenta vederile lui P. S. Aureliuș și a aderenților sei.

Din parlament. Eri, Luni, s'a continuat discusia în dieta maghiară asupra proiectului de lege despre cerșile cu jurați. A vorbit deputatul Dr. Șerban, cerînd ca prin părțile locuite de Români jurații să știe vorbi românește. Deputatul Kubinyi din partidul popular tot aceasta cere și pe seama propunale naționalități din țeară. Györy propune ca censul dela care se face pendentă calificațiunea juraților să se steargă, ear' etatea să nu fie 25 ci 24 de ani. Contele Zichy Jeno și Barabás Bela protestează contra vorbirii naționaliste a lui Șerban. (Auzi acolo! Mirare că nu l'au dat afară din dietă!) Ministrul de justiție răspunde tuturor vorbitorilor, ear' turma mamelucilor primește paragraful original. Măne vom da raport mai lung despre decurgerea acestei ședințe.

România și Bulgaria. Agența Balcanique vestește cu data de 21 c.:

„Cu prilegiul sărbării naționale românești la agenția română de aici a fost azi primirea coloniei române.

Ministrul president Dr. Stoilov și întreg corpul diplomatic au venit la Agenția română pentru a și prezenta felicitările.

Principele Ferdinand a trimis din Paris o telegramă de felicitare, în care a accentuat legăturile excelente ce există între cele două state învecinate. În aceeași telegramă principele Ferdinand se roagă pentru informațiuni despre cum se află prîntul moștenitor al României.”

Pentru autonomia bisericească.

— Cuvîntul „Unirea”. —

Signalul dat pentru convocarea congresului de autonomie a bisericei catolice a făcut să trăsără la luptă toate inimile credincioșilor bisericei române greco-catolice. Și e înveselitor prospectul de luptă, ce se deschide. Chiar cercurile cele mai oficioase bisericești ni-se prezintă mai rezolute.

Unirea semnalează în prim-articol importanța erei, ce se începe prin rezoluțiunea prea înaltă.

„Autonomia!” — Eată cuvîntul — zice „*Unirea*”, — care de azi încolo va avea să domineze toate gândurile, toate îngrijirile și toate preocupățiunile noastre pentru un timp foarte lung, până când adăcă chestiunea aceasta își va primi rezolvarea sa deplină și întru toate conformă cu interesele bisericii noastre sfînte și ale credincioșilor nostri.”

Apreciînd importanța congresului, ce se va conchema, „*Unirea*” scrie:

„E convingerea noastră, că faptul convocării congresului formează un eveniment de o însemnată extra-ordinară în istoria bisericii noastre greco-catolice române și că poate constitui un punct de plecare pentru o serie de evenimente foarte îmbucurătoare. Dacă va succeda a organiza autonomia provinciilor noastre bisericești astfel, precum cer interesele ei adevărate, atunci putem privi liniștiți în viitor, și o eră de rodnice succese va răsări pentru biserica noastră. Din contră, dacă organismul autonom al bisericii catolice s'ar face astfel, încât să nu fie scutite toate interesele bisericii noastre, atunci numai la rău ne-am pute aștepta.

De altă parte — continuă „*Unirea*” — convocarea congresului ne și îmbucură, pentru-că prin asta ni-se dă și *noul prilej, ca întărîndu-ne prin exemplele înaintașilor noștri, să năsim a ne câștiga și pe seama provinciilor noastre bisericești aceea autonomie proprie și deosebită de ori-ce altă autonomie, carea au cerut-o părinții nostri în anul 1850, în sinoadele electorale din 1868 și 1893 și în sinodul arhiepiscopesc din 1896.*

Stăruințele înaintașilor nostri atunci au rămas lipsite de succes precum lipsite de succes au rămas și stăruințele catolicilor de ritul latin dela anul 1848 și până în zilele noastre. Să sperăm, că doar' acum vom fi mai norocoși, și ei, și noi. Speranța ne-o răzîmăm mai întăiu în jbului Dumnezeu, apoi în Scaunul Apostolic, după aceea în corul episcopesc și în fine în noi, turma credincioșilor bisericii noastre.

Dumnezeu nu va părăsi pe cei slabi și nu ne va lăsa, ca să fim înghițiți de cei tari. Scaunul Apostolic va stăru pentru păstrarea autonomiei, ce a garantat-o, când a reînființat vechea noastră mitropolie și a scos-o de sub iurisdicțiunea ori-cărei alte biserici. Corul episcopesc în fața interesului mare și comun al bisericii se va stringe în jurul metropolitului și umăr la umăr va ajuta a apăra drepturile garantate, sancționate și neprescriptibile ale provinciei noastre autonome române greco-catolice de Alba-Iulia și Făgăraș. Ear' noi, toți pentru unul și unul pentru toți vom sări. Și de s'ar cufunda pămîntul, pe noi întreprindem ne va afla întru apărarea drepturilor noastre sfînte. Și dacă trădători s'ar afla, îi vom nimici; și dacă slabi s'ar găsi, îi vom da de lături; și dacă viața ni-s'ar cere, o vom da cu dragă inimă.

Una însă nu vom da, una nu vom jertfi: *autonomia întreagă, proprie și neatințată a provinciei noastre bisericești române greco-catolice de Alba-Iulia și Făgăraș.*

Sîntem convinși, că acest glas bărbătesc din partea clerului va afla aprobător și viu resunet și în inima poporului credincios, și astfel putem spera și putem aștepta o unanimă, armonică și frumoasă luptă pentru autonomia bisericească „proprie și independentă” a bisericii române greco-catolice.

* Acest articol ne vine dela un colaborator extern.

Intrevederea dela Petersburg.

I.

Intrevederea monarhilor dela Petersburg este, după părerea întregii presei germane din Austria și din Germania, un act politic ce marchează o epocă istorică în viața popoarelor continentale. Așa se fie? Numai viitorul va putea da un răspuns deslușit la această întrebare.

Cu toate acestea din punctul de vedere al situației noastre, e bine să căutăm a ne da seama despre probabila semnificație a acestui acord intervenit între suveranul Austro-Ungariei și între Țarul Rusiei.

Că întrevederea aceasta nu era un simplu act de curtoisie, aceasta o vedesc condițiunile în cari a avut loc și discursurile pronunțate cu ocazia acesteia.

Toată lumea știa până aci, că între cele două imperii există un vechiu și profund antagonism. Și toată constelațiunea politică din cei din urmă vre-o treizeci de ani era influențată mai ales de acest diferend austro-rusesc, diferend latent, dar real și întemeiat.

Se știe azi, că alianța austro-germană încheiată de Bismarck și Andrassy, isvorise și din considerația de a garanta celor două împărății o neutralitate forțată din partea Rusiei. Dubla alianță austro-germană se mări în curând, devenind prin atașarea Italiei la ea, o înțreită alianță, care la rândul său nevoi pe Franța a se apropia de Rusia și vice-versa.

Aceste două formidabile alianțe al căror scop mărturisit era: să dea pacii generale un razim alcătuit din milioane de puști și baionete, — mai există ele astăzi?

Eată întrebarea ce se impune tuturor popoarelor europene, și la care răspunsul diferă tot atât de mult, pe cât diferă interesele acestor popoare.

Obicinuiți a vedea în cele două alianțe două tabere adverse, cari cu toate că nu accentuau decât pacea, nu așteptau în fond decât momentul oportun de a-și realiza prin foc și sabie aspirațiunile lor, — ne vine greu să credem, precum cred mulți, că diferendele s'ar fi aplanat și că în locul grupărilor de până acum, Europa s'ar găsi azi în fața unei durabile întreite alianțe imperiale.

Diferendul ce există între Austro-Ungaria și Rusia ține de tendințele acestor împărății în Orient.

Rusia crede a avea un interes vital, ca Marea-neagră să devină, după cuvântul unui panslavist, „un lac rusesc”, ceea-ce nu se poate, decât când Rusia va fi stăpână pe toate țărele ce împrejmuesc această mare. De aci străduința Rusiei de a-și asigura deocamdată numai o „legitimă influență” în Balcani, sub cuvânt că populațiunile de acolo sunt slave și pravoslavnice, — și tot de aci se explică năvalnica pornire a imperiului dela răsărit de a pune stăpânire pe Constantinopol, poarta de intrare a Mării-negre.

Austria asigură lumea, de ani de zile, că nu dorește decât, ca Statele-Balcanice să rămână libere și independente, și nici o mare putere să nu intervină în afacerile acestor state.

Cu toate acestea, Austriei i-se atribuie, și nu fără cuvânt, tendința de-a se întinde până la Salonic dar fără ca ea să admită o mai departe înaintare a influenței Rusiei în Orient, ceea-ce e și foarte explicabil, pentru-că într-un asemenea caz Austro-Ungaria ar ajunge într-o directă dependență de Rusia și disoluțiunea ei deservită nu ar mai fi decât o chestiune de timp.

Eată de ce, e foarte greu de admis, că cele două imperii ar fi căzut la învoială asupra unei soluțiuni a chestiunii orientale. Prea sunt mari și vitale divergențele între cele două state, pentru-ca ele se poartă gâsi o modalitate de a fraterniza pe socoteala națiunilor din Orient, în special a Turciei.

Nu-i vorbă, presa austriacă jubilează, și cantă să producă impresiunea, că întrevederea dela Neva ar fi indicând o radicală și definitivă înțelegere în privința chestiunii orientale, ceea-ce nu ar însemna altceva, decât că cele două împărății s'ar fi învoit asupra unui plan de împărțire a „sferelor lor de influență”, sau cu alte cuvinte, că ar fi vorba de împărțirea imperiului otoman.

Dar ori câtă silință i-ar da zărele vieneză să ne facă a crede în această apropiere în acest sens, nu se poate să-i dăm crezământ, afară numai de cazul, că diplomația dela Viena ar fi luat

desperată hotărâre de a prepara Austro-Ungariei soarta Poloniei. — Cei treizeci de ani din urmă au dovedit, că sunt atât de profunde și de mari divergențele în Orient între cele două împărății încât e peste putință ca ele să fie înlăturate.

Și de aceea, întrevederea dela Petersburg nu poate însemna o înțelegere între cele două imperii, în privința unei definitive soluțiuni pacifice. Sensul acestei întrevederi nu poate fi altul, decât un armistițiu între cele două puteri, o amânare a ori și cărei așa numite „soluțiuni”.

E natural să fie așa. O izbucnire a războiului, în aceste vremuri, ar fi o politică de *va banque* pentru marile puteri ce zic a fi interesate în Orient.

În cazul că Tripla Alianță ar eși biruitoare, e mai mult ca sigur, că Rusia s'ar găsi în fața unui adevărat desastbru național. O mare parte din posesiunile ei europene ar fi detașate de corpul ei. Polonia rusească, Basarabia, Livlanda, Curlanda și Estonia și poate și câmpia Chievului ar pute fi imputate de către colosul rusesc. În ori ce caz, Germania și Austria nu ar scăpa ocazia din mâni, spre a reduce imperiul rusesc la proporțiuni mai puțin amenințătoare pentru națiunile Occidentului european.

Diplomația rusească, vigilentă și perspicace precum o știm, își va fi dând seamă de o astfel de eventualitate, și va fi luat în dreaptă cumpăneală șansele unui asemenea război, cu toate efectele sale incalculabile. De aceea e de admis, că în adevăr Rusia nu vrea război, cel puțin deocamdată nu.

Dar nu-l pot voi nici celelalte două împărății: Germania și Austria.

Cele câte-va milioane de voturi socialiste în imperiul german ar pute ușor lua, în timp de război, o atitudine ce ar reclama deschiderea forțelor armate germane, menite a fi utilizate la hotarele imperiului.

Și tot astfel și în Austro-Ungaria s'ar putea deslănțui tocmai în asemenea timpuri, patimile naționale ale popoarelor oprimate de deosebitele hegemonii, și ar putea da războiului o desastroasă turnură.

Prin urmare, nici unul din aceste trei imperii nu s'ar putea aventa, cu cugetul curat și fără griji, într-un război de dimensiuni atât de înspăimântătoare și de efecte aproape nimicitoare pentru cel invins.

Dar amânarea unei soluțiuni definitive și violente a chestiunii orientale poate fi pornită și din reflecțiunea monarhilor, că țărele lor vor fi având mai multă trebuință de consolidare interioară, decât de anexări de noi teritorii și popoare, anexări de o foarte problematică valoare pentru cei ce rîvnesc la ele. Aceste motive sunt suficiente, pentru ca eele trei împărății să se fi înțeles asupra modalităților unei armistiții în luptele lor diplomatice pentru „preponderanță” în Orient.

În această ordine de idei, „pacea generală” pare într-adevăr asigurată, pentru că nu mai rămâne cine s'o amenințe.

Pentru noi atât e suficient. Statul nostru nu tinde, deocamdată, decât la propria sa consolidare interioară, și spre acest sfârșit pentru noi pacea este într-adevăr un bine.

Dar tocmai pentru că și alte state vor putea beneficia de aci înainte de această siguranță, Europa se găsește în fața unei nouă orientări politice: a păcii garantate de chiar interesele vitale ale celor ce o puteau conturba.

Ear mai ales naționalitățile Austro-Ungariei vor fi așteptând acum, și cu drept cuvânt, o serioasă îndreptare a soartei lor. În aceste condițiuni, de pace asigurată pe ani de zile înainte, cercurile hotărâtoare dela Viena ar avea, în sfârșit, putința de a interveni cu energie pentru o dreaptă și definitivă soluțiune a întregii chestiuni a naționalităților din imperiul dualist de astăzi.

Neapărat, că o asemenea soluțiune presupune la Viena o fermă hotărâre de a corija, din temelie, nenorocita constituție actuală a întregului imperiu, într-un sens corăpunzător drepturilor la viață a naționalităților.

Și „evenimentul istoric” dela Petersburg nu ar avea pentru Austria nici un sens, dacă ea nu ar avea acum în vedere regenerarea ei prin emanciparea ei și a naționalităților de sub jugul Maghiarismului.

Vom arăta într-un viitor articol, cum noi, în deosebi vedem soarta noastră, în această siguranță de pace.

De prin Bihor.

Alegerea de preot din Sân-Nicolaul-Român.

Oradea-mare, Aprilie, 1897.

(Urmare și fine)

E de însemnat, că pretorul n'a fost rugat la aceasta de fel nici din partea protopopului și nici din a altei persoane competente, prin urmare o astfel de dispozițiune a fost ilegală. Domnul protopop s'a declarat de altcum înaintea comitetului parohial, că din-sul nu a procurat gendarmii, ceea-ce însă față de acest scandal a fost un remediu de totului nefăcșmănat.

Din parte-mi am întrebat pe un țăran care-l observaiu mai deștept decât ceilalți, că cine e așa de îngrijit în comuna lor de nici la astfel de ocazii nu poate fi fără gendarmi. El îmi răspunse cam următoarele: „Știi domnul meu, notarul nostru e un om de totului volnic, și fără ca să-l roage cineva, se amestecă în toate treburile noastre. Până ce era la noi celalalt popă (Nicolae Popovici), nu-și prea putea face de cap, nici laolaltă cu soagăbirul. Mai de multe-ori se încercau pe atunci, ca să fie și în satul nostru școale de cele ungurești, dar n'au putut face nimic de popa, care avea mai multă carte decât amândoi. De aceea nici nu i-a dat pace notarul, fără tot a atârșat pe oameni în contra lui, și mai de multe-ori mergea la consistor cu ei (ceea-ce și eu observam tot mereu, Coresp.) și acolo ziceau, că dacă nu-l vor țipa pe dnu parinte, atunci ei își vor lăsa legea. Ear' acum, dacă s'a dus popa dela noi, umbăla notarul din toate puterile, ca să fie ales de preot mătăhala asta de Hoșoș (veritabil: Hașoș), cu care știe, că poate să-și facă pe voe în sat la noi. Și gendarmii, notarul i-a adus ca să sparie pe oameni, și să voteze oamenii vrând nevrând pe Hoșoș. Ispanul pusteii domnești dela Berecheiu a zis, că i-a primi de simbriași la vară, pe cari vor cuteza să țină cu celalalt candidat (Sigismund Bejan.) Partida lui Hoșoș și de două săptămâni stoarce la pălincă în crîmă la casa satului, și le-a mai făgăduit încă după alegere câte 50 cr. și două litre de pălincă la anul. Eu nici nu mă amestec între afurisiții acestia. De bună seama vor fi și la noi, nu peste mult școale de acele ungurești.

După răspunsul acesta, care dealcum n'are lipsă de coment, mersei și eu la școală unde se făcea deja votarea. Aici apoi fusei martor unor lucruri și mai triste. Conumele curat românești a celor mai mulți țărani erau maghiarizate în sensul strict al cuvântului. Era d. e. întrebare un votant:

„Cum te cheamă?”

„Erdélyi István” fu răspunsul.

Se caută apoi în lista votanților, unde așa nume, vezi bine, că nu există, și dela un timp numai se observă acolo numele: Stefan Ardelean.

„Uite omul lui Dumnezeu, ti zisei unuia mai târziu, pentru-ce nu v' amuși d-voastră, cum se cuvine, în limba mamei d-voastre?”

„Dapoi, mă rog, după-cum ne cheamă și ne scrie notarișu, așa ne cheamăm și noi. D-nia lui ne spune, că hiaba *) vom trăi ca Români, pentru-că și așa tot în țara Ungurilor sîntem și a lor pită o mîncăm.”

„Și d-ta fi crezi notarului când îți vorbește nărozeii de acestia?”

„Ba zeu eu nu-i cred, mă rog. Nu-mi câștigă mie Ungurul nici o sfărură de pită, dacă nu eu lui. Eu mă rog, mînaie pită câștigată de mine, și gata-i treaba.”

În câțva mîi îndestul ultimul răspuns al omului meu, și cu aceasta întrerupînd conversația cu dînsul, începui a compara lista votanților în sinodul parohial redactată de comitetul parohial și cealaltă a contribuenților redactată de notarul comunal. Ultima listă conținea într-adevăr astfel de nume, de un străin cu toată convingerea ar fi în stare să creadă, că e într-o comună maghiară de felul celor de pe lângă Hódmezővásárhely. Acest trist merit e în parte și al d-lui notar Gólya Ános.

După un timp destul de lung se fini apoi alegerea cu învingerea lui Mihail Hașoș. Când fu anunțat acest rezultat, dintr-o dată erupseră niște *ghen-uri* atât de strajnice la adresa d-lui Hașoș, de cugetai, că te afli cel puțin în dieta maghiară din Pesta, și nu pe strada Sân-Nicolaului-Român.

Din parte-mi îmi exprim condolența față de noul ales între astfel de împiegurări. Foarte mi-ar plăce, dacă d-nia lui ar resista tuturor ispitelor ivite din partea contrarilor

*) barbarism bihorean din cuvîntul maghiar: hiába-înzădar.

și a trădătorilor nostri, deoarece comuna, unde a devenit ales, de prezent în cea mai mare măsură e avizată la niște bărbați energici. Dl Hașoș însă, care a fost ales de preot român cu asistența unor trădători, după aceea a unor ofițieri străini, cari n'au să-și bage nasul în afacerile noastre, pe urmă cu asistența protopretorului, a geandarmilor, și, după cum se vorbește, a corupției poporului, — zic: între astfel de împiegurări dela dl Hașoș nu prea mult să poată aștepta. Deee bunul Dumnezeu să se întempele contrarul.

De altcum acest fapt dovedește în mare măsură slăbiciunea consistorului oradan.

Am încă o observare:

Dl Gólya Ános știe foarte bine, că până la care grad se poate destrăbăla poporul în urma unor roluri păcătoase a indivizilor, cari le place a purta numele de conducători. Prin urmare, dacă d-nia lui nu e în stare să facă bine între popor pe terenul bisericesc, să nu se amestece acolo, deoarece și așa nu-i ferbe oala în astfel de trebi, fără grijească-și de agendele sale proprii. Îndestulească-se cu comediile, ce le-a comis cu ocaziunea mileniului, și nu formeze deputații din stîlul unor oameni fără idei, cari se ceară dela pretor în numele comunei întregi școli de stat, de oarece sum convins pe deplin, că nu-l încrede, respective nu-l silește la așa ceva nimenea pe dl notar, nici măcar dl pretor, — sau vice-pretor.

Postul preot, nu-i vorbă, i-a avut și el scăderile sale, dar dînsul cel puțin mai bine a părăsit comuna, decât să fie și mai departe cauza multor neînțelegeri și răsvrătiri în popor.

În mare parte a Bihorului stăm tot cam așa cu existența-ne națională. Aci, cărora le-ar fi datorința, să lumineze poporul, — preoți și învățători — nu să-l rețină, și să-l păzească de ispitele dușmanilor, fără tocmai ei fi îndemnați, să ceară școli de stat dela stăpînitorii zilei. Preoții, pentru ca să fie dotați, cu 100 fl. ca și cateheți, ear' unii nemernici învățători în speranță, că apoi vor fi denumiți tot ei în locurile respective și învățători de stat.

Cătă ticăloșie!

În cât nu vor veni în ori acești indivizi, volu să comunice onoratei Redacții cât mai curînd numele lor.

Firește, că pe apostatul Golstein Számi nu-l interesează astfel de lucruri de fel. El are o ocupațiune nespuse de mare apărînd cauza Românilor în parlamentul din Budapesta.

Îi poftim din inimă, ca bunul Dumnezeu să-i răsplătească după cuviință pentru marile servicii, ce ni-le face pe acest teren.

D. Lascu,
jurist.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 105) se ocupă cu interpelarea dlui Dr. A. Murăgan rostită în congregația comitatului Brașov, și cu răspunsul vicecomitetului. Constată din acest răspuns, că oprirea conferenței electorale, e un înțepat în Octomvrie anul trecut peste capul forului executiv administrativ, prin influențe dela guvern, călcîndu-se competența autorității comunale și ignorînd forul competent administrativ. „G. T.” încheie:

„Ori-și-cum am cumpăni și chibzui lucrul, acesta este sensul, ce reese din declarația, ce a dat-o dl viceșpan la interpelețiunea, cănd a zis că neavînd cunoștință despre cele petrecute în sferele autorităților subordonate lui și a celor superioare lui, trebuie să-și ia mai înaintă informațiunile necesare, ca să poată răspunde. Aceasta înseamnă însă totodată, că mai ales în chestiuni de naționalitate, nu mai domnește legea, ci bunul plac și volnicia celor dela cîrmă și a organelor lor, și că prin urmare trăim în plin regim, nu de ordine și de drept, ci absolut și anarhic.”

Dreptatea (nr. 103) atrage atențiunea Astrei asupra stărilor culturale naționale din Marmăția și fi cere conlucrarea pentru „a ridica poporul din noroiu”.

„Săriți cu ajutorul D-voastre! — așa se încheie articolul scris, cum se vede, de un marmățian. Apărați poporul marmățian și sătmărean! Un desprîțmînt, numai și numai un desprîțmînt, și poporul va avea o inteligență demnă de numele falcic de român. Acolo să vii iubită Astra, căci acolo este lipsă de tine, ear' până atunci așteptându-te cu dor și zicem: Să te vedem în Marmăția! Să te vedem!”

CRONICĂ

Sibiu, 25 Maiu n. 1897.

Monarohul în Kissingen. După foile vieneză M. S. Monarohul va rămîne în Budapesta până la sfîrșitul lunii acesteia, cînd va pleca la Kissingen, unde se află și înalta noastră Suverană.

Reuniune de înmormîntare. Ni-se scriu următoarele: În 22 Maiu a. e. n. s'a ținut în Satul-nou, sub presiul protopopului Trifon Miclea o adunare, în care s'au votat statutele pentru înființarea unei reuniuni de înmormîntare. Statutele s'au trimis la locurile competente spre aprobare. Reuniunea e românească.

Necrolog. Afîm, că dl Iosif Crișan, avocat din Abrud, a răposat azi la amezi în spitalul orașenesc de aici, unde a petrecut de mai mult timp.

Reuniune de cetire și cîntări în Zagra. Ni-se scrie din comuna Zagra (finutul Nasăudului), că acolo s'a înființat la începutul acestui an din inițiativa unor tineri zeloși o reuniune de cetire și cîntări. Adunarea generală constituantă s'a ținut în 8 Ianuarie a. e. S'a ales următorul comitet pe primul period de 3 ani: președinte: Macedon Maniu, primar și inv. pens.; vicepres.: Ioan Zinelu, paroh; secretar: Simeon Punga, învățător; cassar: Iacob Zinelu, subprimar; bibliotecar: Clemente Drăgan, învățător; membrii în comitet: Teodor Drăgan, Gavril Rusu și Todor Bobolu. Statutele reuniunii, primite în a-eeși adunare generală, s'au aprobat din partea ministrului de interne sub nr. 10,615/97. Reuniunea are până acum peste 80 de membrii ordinari și 3 membrii fundatori. Se sperază, că se vor înscrie mulți membrii dintre săteni, după-ce vor vor vedea avantajile, de cari se împărtășesc membrii. Corul reuniunii a învățat în foarte scurt timp a cînta liturgia pe note și o mulțime de alte cîntări. Cîrșii, cari cu excepțiunea domnilor învățători, sînt numai plugari, sînt vrednici de toată lauda pentru străduința ce și-au dat întru a învăța toate cîntările și pentru hărnicia, cu care cercetează orele de instrucțiune. Dl vicar Dr. Ioan Pop, cu ocaziunea vizitațiunei dela Bunasvestire, și-a exprimat marea sa mulțumire pentru cîntările executate de cor în biserică. Cabinetul de cetire e bine provăzut cu mai multe jurnale și reviste. Bibliotecii încă i-s'a pus basă; are până acum peste 50 opuri. A treia zi de Paști s'a ținut adunare generală extraordinară, în care s'a primit regulamentul treburilor dinlăuntru.

Un rege înfruntat. Un caz senzațional agită presa și opinia publică a Italiei. E vorba de o cutezantă înfruntare, ce i-a făcut-o regelui Umberto un profesor din Turin cu numele Cognetti. Cu prilegiul desvîlării statuei ridicată în Turin constituției italiene, profesorul Cognetti conducea deputații lucrătorilor socialiști. După desvîlire, Cognetti păși la tribuna pe care se afla familia regală, și agră pe prințul de Turin, se îndemne pe rege a vorbi cîteva cuvinte și lucrătorilor. Dar la cea mai mîndră Carte a Europei domnești o etichetă foarte strictă și prințul de Turin n'a îndrăsnit să implinească cererea profesorului. Atunci acesta păși resolut înaintea regelui și-i zise: „Mateaste, coboară-te de pe tribună și spune cîteva vorbe lucrătorilor!” Regele răspunse liniștit: „E prea târziu, acum nu pot, căci prinselele s'au depărțat. Dar' mîne sînt gata să primesc deputația lucrătorilor”. Răspunsul regelui scoase din sărite pe profesor, care în ton violent strigă: „Mateaste, ai lipsă să-ți câștigi popularitate. Tatăl teu regal, Victor Emanuel, n'ar fi răspuns astfel!” — Umberto aruncă o privire aspră profesorului, ear' prințul de Turin, ca și cînd ar fi voit să apere pe rege, păși înainte-i Regina, palidă de mînie, șopti regelui: „Dimit pe acest om fără creștere!” În același moment profesorul își smulse cu violență semnul monarhist, ce-l avea aninat la haine, și-l aruncă la picioarele unui orator festiv. Firește, penibilul incident a avut de urmare, că profesorului i-s'a intentat proces de leșă-mateaste.

Englezii contra ascultătoarelor de universitate. La universitatea din Cambridge s'a desbătut de curînd propunerea, ca să li-se dea și familiilor voe a cerceta universitatea și a se împărtăși de drepturi universitarilor. Propunerea a căzut cu 1700 față de 660 voturi. Agitația curgea de luni de zile. La votare au luat parte toți foștii și actualii ascultători ai universității, cari și-au câștigat baccalaureatul. Contra propunerii au luat energică poziție ales ascultătorii mai tineri, cari au terorizat și pe bătrîn. După învingere, tinerii ascultători au arangiat mari demonstrații de bucurie.

Moarte eroică. În lupta dela Larissa au căzut între alții și doi Greci, învingî ori ai jucerilor olimpice, Luys și Basilicos, cari la întrecerile, ce s'au ținut în primăvara trecută la Olimp, au câștigat premiul prim fa fuga dela Marathon. Ba Luys a primit din partea juriului și o rentă anuală. Ambii învingători au murit moarte de eroi, dovedind, că nu numai fugi ci și luptă știu, cînd binele patriei cere. Ei au fost loviți de gloanțele Turcilor tocmai în frunte.

Scandalul Nopcea. Cercetarea pornită din partea ministrului de interne contra imoralului intendant Nopcea, s'a terminat ieri. Firește, comisarul guvernului a constatat nevinovăția „domnului baron”; altceva nici că se putea aștepta dela un guvern Bănffy! Totuși baronul Nopcea și-a dat demisia, așa anunță știrile cele mai nouă din Budapesta. Și guvernul a primit-o după-ce chiar și foile guvernamentale convîn a con-

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiiu.

pe acqum in sion.

Raport expres!

Spre a extinde casa mea de mărfuri englezească, acum de curând înființată, pe piața din Sibiu, strada Cisnădiei nr. 27,

în ori-ce direcțiune, m'am hotărât a vinde de azi încoaie cu prețurile cele mai scăzute și chiar pe rate cele mai după plac toate articolele mele în cea mai mare alegere, anume: jacheturi pentru dame, mantile, pelerine, cepps-uri, mantale de ploaie adevărate franțuzești, plușuri, gulere, tot soiul de cămăși bărbătești, mangete, cravate, umbrele și umbreluțe, mămuși, ciorapi bărbătești, incingetoare pentru bărbați și dame, precum și toate articolele de modă pentru bărbați și dame, ce se țin de aceste soiuri. Este deci chiar în interesul propriu al onoratului public de a se convinge despre puterea de furnizare a interperderii mele respective.

Rugând pentru binevoitorul și îmbelșugatul sprigin și asigurând un serviciu strict real, rămân

Mihail Braun
strada Cisnădiei nr. 27.

[1340] 4—10

Văpsirea chimică e superfluă!

Ori-cine poate văpsi acasă, în 10 minute, cămeși și haine, în ori-ce culoare.

Invențiune epocală! 500% economisare!
Cea mai nouă invențiune engleză

pentru văpsirea de casă

MAYPOLE SOAP

Săpun văpsitor englezesc văpsește în ori-ce culoare și nuanță.

În decurs de 15 minute fie-cine poate cu nițică apă feartă și cu acosă-săpun văpsitor, se curățe și văpsească haine, bluze, perdele, ba tiste, mănuși de mătășă și de ață, cămeși, ciorapi, cravate, stoffe de mătășă, panglici, dantele, atlas, catifea, pene de struț, pălării de paie etc. Nici pe mâni, nici pe vas nu rămâne nici o urmă de văpsală. Se poate spăla și nu perde din culoare. Toate hainele le înțepte și modernizează. E scutit de materii veninoase și nu ruinează materialul. **Costă 40 cr. bucata, (de culoare neagră 50 cr.)**, cu care se poate văpsi o toaletă întreagă. Fiecare bucătă e provăzută cu o instrucție de folosință.

!!! Patentat în întreaga lume!!!

THE MAYPOLE COMPANY Ltd., LONDON.

Agentură generală:

Budapesta, Bálvány-utoza nr. 5.

Deposít general la:

[778] 10—10

BRÜDER MÉRTEY, Budapesta, Váci-körút 20.

În Sibiu se capătă la: R. Krassovszky.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile
mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

„Intim“, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —.50
„Sensitive“, poezii, 1894 —.50
„Iubita“, nuvele, 1895 1.—
„Priveliști din viață“, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 1.25
„Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 —.50

La comande, care sînt de a se adresa la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se se adaugă încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

La librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzînd rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatose sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzînd cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficaie și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldieile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.**

[292] 36—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposít în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposít propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposít de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceră de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuesc repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposít de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu picuri în casete.

Biblioteca poporală a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.